

Pesti Központi Kerületi Bíróság
I. P. 90.201/2013/86.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

a dr. Kiss Csaba ügyvéd [REDACTED] által képviselt
[REDACTED] felperesnek

a [REDACTED] jogtanácsos által képviselt
[REDACTED] **RÉSZVÉNYTÁRSASÁG**
[REDACTED] I. r. és

a [REDACTED] ügyvéd ([REDACTED]) által képviselt
[REDACTED] **KORLÁTOLT FELELŐSSÉGŰ TÁRSASÁG** ([REDACTED])
[REDACTED] II. r. alperes ellen

környezetveszélyeztetéstől és természetveszélyeztetéstől való eltiltás iránt indított perében
meghozta az alábbi

Í T É L E T E T.

A bíróság a keresetet elutasítja.

Megállapítja, hogy 21.000,- (huszonegyezer) Ft kereseti illetéket az állam viseli.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. r. alperesnek 15 napon belül 17.500,- (tizenhétezer-ötszáz) Ft perköltséget, míg a II. r. alperes részére 88.930,- (nyolcvannyolcezer-kilencszázharminc) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet az elsőfokú bíróságnál kell 5 példányban benyújtani a Fővárosi Törvényszékhez címezve.

A felek a fellebbezési határidő lejárta előtt közösen kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik; az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésben kérheti tárgyalás megtartását.

I N D O K O L Á S

A felperes környezetvédelmi és természetvédelmi civil társadalmi szervezet melyet a Budapest Környéki Törvényszék Pk. 60.382/2001. számú határozatával nyilvántartásba vett. A felperes célja környezetvédelmi tevékenység és közhasznú szervezetnek minősül.

A Nemzeti Közlekedési Hatóság Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága 2009. augusztus 11. napján kelt KA/2496-43/2009. iktatószám alatt az I. r. alperes mint építtető által a Nemzeti Közlekedési Hatóság Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóságához benyújtott kérelme alapján annak érdemi vizsgálatát követően helyt adva, engedélyt adott a Felsőszőlőnk-Kétvölgy közötti összekötő út közlekedési létesítmények építésére a határozatban meghatározott előírásokkal és főbb műszaki paraméterekkel.

A határozat rögzítette I. pont alatt, hogy a kivitelezési munkálatokat a [REDAKTOR] által készített Felsőszőlőnk-Kétvölgy összekötő út 10308 tervszámú 2008. 10. hó dátumú engedélyezési tervdokumentáció alapján szabad elvégezni. Az engedélyezési eljárás során az I. r. alperes részére a határozat rögzítette a VI. pontban, hogy az érintett szakhatóságok hozzájárulásai alapján az építés során az építtető köteles betartani a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség előírásait. A határozat rögzítette, hogy az összekötő út önkormányzati tulajdonú és kezelésű útként épülhet és üzemelhet, korona és burkolat szélessége a tervnek megfelelően 7,00 méter és 4,50 méter (3,0 méter) lehet. Az út igénybevételi területén kívüli védett természeti területek különösen a hatásbecslésben feltárt értékes élőhely típusok (10. oldal) a kivitelezés során nem sérülhetnek:

- a taposás és a tárolás által okozott degradáló hatást a pontos munkaszervezéssel minimálisra kell csökkenteni, ami a védett területen elsődleges elvárás,
- az építéshez szükséges fakivágás illetve áglevágás szeptember 1.- március 1. között végezhető,
- az önkormányzati út létesítéséhez szükséges földmunkákat szeptember 1. után és március 1. előtt kell elvégezni a vegetáció és a kételtűek védelme érdekében, a nagy tömegű hosszirányú szállítást az elkészült földmunka vonalán kell elvégezni, erdő, rét terület közlekedésre nem használható,
- az épülő út mentén védett természeti területen szervízút nem létesíthető,
- építési anyag, kikerülő föld, átmeneti depónia elsősorban kivett vagy szántó művelési ágú területeken létesíthető (a természetvédelmi kezelővel történt előzetes bejárást és egyeztetést követően) lehető legrövidebb ideig tarthatók fenn,
- a keletkező rézsűket, útpadkát, termőfölddel nem kell borítani, növényesítést nem kell végezni, ezen területeken a minerális talajfelszín meghagyása a cél,
- a munkálatok során különösen ügyelni kell arra, hogy az élővilág a lehető legkisebb zavarást illetve semmiféle sérülést ne szenvedjen, a felszíni és felszín alatti vizek illetve a talaj és a földtani közeg a telepítés és az üzemeltetés során nem szennyeződhet,
- a felvonulás idejét a munkálatok megkezdését egy héttel előbb az Őrség Nemzeti Park Igazgatóság illetékes természetvédelmi őrével közölni kell ([REDAKTOR])

A határozat indokolása tartalmazza a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség szakhatósági hozzájárulásának részletes indokait, rögzíti, hogy a tervezett összekötő út külterületi szakaszai érintik az Őrségi Nemzeti Park országos jelentőségű védett természeti területét, egyben az európai közösségek Natura 2000 hálózatába tartozó Őrség (HUON 10001) nevű különleges madárvédelmi és Őrség (HUON 20018) nevű kiemelt jelentőségű különleges természet-megőrzési területet. Felsőszőlőnk és Kétvölgy a szomszédos vend nemzettség által is lakott települések, melyek a múltban sok szállal kapcsolódtak egymáshoz. Jelenleg a két település között Szentgotthárdon keresztül 27 km-es kerülővel érhető el, a tervezett összekötő út lehetővé teszi, hogy a múltban használt „míseút nyomvonalán” a távolsága 3 km-re csökkenjen.

Az összekötő út nagyrészt meglévő földutak nyomvonalának felhasználásával készül, hossza 5.165,5 méter. A tervezési sebessége 50 (30) km/h, az út koronaszélessége 7,00 méter, a burkolat

szélessége 4,50 méter, Kétvölgy lakóterületen 3,00 méter, itt a meglévő út burkolat megerősítése történik. A csapadékvíz elvezetését 1 vagy 2 oldali nyílt föld vagy – burkolt árokkal oldják meg. A kivitelezéshez szükséges felvonulási létesítmények Felsőszőlőnk és Kétvölgy területén helyezhetők el. Az összekötő út megépítésével megoldásra kerül a környezet vízelvezetése, a jelenlegi talajerózió miatt a vízmosságok csökkentése. A tervezet összekötő út jelentős része védett terület és Natura 2000 területet érint, ezért a nyomvonal kijelölésekor elsődleges szempont volt a természetvédelmi értékek védelme. A tervezett nyomvonal igazodik a felszíni adottságokhoz, a természeti értékekhez, a legkisebb károsodás érdekében meglévő földutak nyomvonalán került kijelölésre, új nyomvonal a Csepinci-patak keresztezésénél szükséges. Az érintett területeken természetes élőhelyek közül hegyi szárazrétek, higrofil kórósok, csarabosok, égerligetek, gyertyános- fenyőelegyes tölgyesek és bükkösök fordulnak elő. A fátlan élőhelyek már csak kis kiterjedésben találhatók meg főleg Kétvölgy térségben, legnagyobb részüket már régebben felhagyták és spontán beerdősültek vagy beerdősítették őket.

A tervezett út kialakítása során a munkálatok a nyomvonal közvetlen közelére korlátozódnak. A nyomvonal élőhelyeire a gépek taposása, a nyomvonal létesítése, az ezzel járó fragmentációs hatás és a lerakott föld van hatással. A négy hatástényező közül a taposás és a föld ideiglenes lerakása az élőhelyet drasztikusan nem változtatja meg, viszont azok struktúrájában változást okoz. Taposást tűrő fajok és zavart élőhelyeket kedvelő gyomfajok jelennek meg az élőhelyeken, melyek a tevékenység végezte után néhány évvel visszaszorulnak és az élőhely regenerálódik. A tevékenység legjelentősebb hatása az út helyén következik be, ott a termőhely teljesen átalakul. Az út nyomvonalának közelében megváltozik az élőhely mikroklímája, a fragmentáció következtében az élőhelyek elszigetelődése fog bekövetkezni. Az út építéssel egyes nyílt élőhelyeket kedvelő kozmopolita fajok bevándorolnak majd az erdei élőhelyekre. A tervezési terület jelentős része már meglévő út átalakításával járt, ezeken a területeken a beavatkozás hatása sem lesz jelentős.

A határozat rögzítette, hogy az eljárás során a tervek részét képező hatásbecslési dokumentáció alapján lefolytatásra került az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X.8.) Kormányrendelet 10. § (3) (4) bekezdésének megfelelően a Natura 2000 terület jelölésének alapjául szolgáló fajok és élőhely típusok természetvédelmi helyzetére vonatkozóan a beruházás által gyakorolt hatásokat feltáró hatásbecslés. A jelölő élőhelyek közül a sík- és dombvidéki kaszálórétek, síkságok és a hegyvidékektől a magashegységig tartó szintek hidrofil magaskórós szegélytársulásai, európai száraz fenyérek, pannon gyertyános tölgyesek, enyves éger és magas kőris alkotta ligeterdők valamint szubmontán és montán bükkösök, a jelölőfajok közül a sűrű csetkák, fekete harkály, hamvas küllő és örvös légykapó fordul elő.

A határozat indokolása rögzítette, hogy a jelölőfajokra és az élőhelyekre a tervezett tevékenység kismértékben kedvezőtlen, illetve elhanyagolható hatást fejt ki, melynek nagysága a fenti feltételek alkalmazásával tovább csökkenthető illetve kiküszöbölhető.

A határozat megállapította, hogy az összekötő út megépítése a védett természeti terület állapotát, a jellegét a fenti feltételek teljesülésével a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 35. § (1) bekezdés a) pontjának megfelelően nem veszélyezteti, nem károsítja, a tájba illesztése a domborzathoz igazodó vonalvezetéssel és a műszaki beavatkozások minimalizálásával megoldott. Megállapította továbbá, hogy az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi területekről szóló 275/2004. (X.8.) Kormányrendelet 10. § (7) bekezdésének megfelelően a tervezett beruházás a

Natura 2000 terület kijelölésének alapjául szolgáló az I-IV. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére, illetve Natura 2000 területre kedvezőtlen hatással nem jár, nem ellentétes a jelölés céljával. Megállapította továbbá, hogy a kiviteli munkálatok során várhatóan kedvezőtlen hatással nem jár, nem ellentétes a jelölés céljával. A Nemzeti Közlekedési Hatóság Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatósága 2009. december 30. napján kelt levelében értesítette az I. r. alperest a KA/2496-43/2009. számon kiadott építési engedély jogerőre emelkedéséről és annak végrehajthatóságáról.

A Vas Megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége Ütügyi Osztálya 2013. június 13. napján kelt levelében arról tájékoztatta a Vas Megyei Főügyészség Közrendvédelmi Szakágát, miszerint a KA/2496-44/2009. iktatószámú határozat 2009. december 30. napjával emelkedett jogerőre.

Az I. r. alperes mint építtető 2013. február 12-én érkezett kérelmében kérte az építési engedély határozat módosítását, melyet a hatóság a VA/OU/NS/A/142/7/2013. iktatószámú határozatával módosított az alábbiak szerint:

A Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség 26-34-2/3/2009. számon adott szakhatósági állásfoglalása helyébe a 2016-3/4/2013. számú szakhatósági állásfoglalása lépett akként, hogy a 2634-2/3/2009. számon kiadott szakhatósági hozzájárulás rendelkező részében szereplő kikötések közül az V. pontban szereplő első mondat, miszerint „Az önkormányzati út létesítéséhez szükséges földmunkákat szeptember 1. után és március 1. előtt kell elvégezni, a vegetáció és a kétéltűek védelme érdekében.”, helyébe az alábbi rendelkezés lépett: A természeti értékek megóvása és a terhelés csökkentése érdekében a természetvédelmi kezelő által javasolt szakaszolással kell elvégezni a földmunkák kivitelezését.

A kétéltűek megóvása érdekében az esetlegesen kialakuló időszakos vízállások megszüntetése illetve az esetlegesen megtelepedett védett fajok áttelepítése az illetékes természetvédelmi őrfelügyeletével, iránymutatásával történhet. A KA/2496-43/2009. iktatószámú határozat többi pontja változatlanul érvényben marad. A módosító határozat 2013. április 15-én emelkedett jogerőre.

Az I. r. alperes a II. r. alperessel 2012. december 18-án vállalkozási szerződést kötött a Felsőszőlőnk-Kétyölgy összekötő út építési munkáinak elvégzésére, ekként a II. r. alperes mint vállalkozó vállalta a Felsőszőlőnk-Kétyölgy összekötő út építését.

Az I. r. alperes a 2012. november 23. napján kelt K-20231/2012/2. iktatószámú rendelte meg a P. [REDACTED] Kft. vállalkozótól a Kétyölgy-Felsőszőlőnk összekötő út határvonalának kitűzését erdei munkavégzéshez. A kitűzést a vállalkozó 2012. november 21. és 2012. december 6. között elvégezte és az I. r. alperes az építési tevékenység megkezdését 2012. december 19. napján kelt levelében bejelentette a Vas Megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége részére.

A Natura 2000 terület jelölő madárfajai az Őrség különleges madárvédelmi terület HUON 10001 teljes 45.694 hektárjára vonatkoznak, ebből az út nyomvonalában és közvetlen környezetében a fekete harkály, havas küllő és az örvös légykapó fordul elő, mely örvös légykapó csak a IV-IX. hónapokban tartózkodik a költőterületén, télre elvonul.

Az Őrség HUON 20018 nevű kiemelt jelentőségű különleges természetmegőrzésű terület teljes területe 44.177 hektár, ebből az út nyomvonalában és közvetlen környezetében mint jelölő társulások sík és dombvidéki kaszálórétek, a hegyi kaszálórétek szubmontán és montán bükkösök,

pannon gyertyános tölgyesek fordulnak elő. A sík és dombvidéki kaszálórétek, a hegyi kaszálórétek a mezőgazdasági hasznosítás elhagyása következtében spontán erdősülnek. A jelölő növényfajként elforduló sűrű csetkaka az út közvetlen környezetében nem fordul elő. A jelölő fajokra és élőhelyekre a tervezett és megépített út kismértékben kedvezőtlen illetve elhanyagolható hatást fejtett ki. Az állatfajok gyorsan alkalmazkodnak az új és megváltozott körülményekhez, időszakos zavarást a gépek zaja okozott, illetve a talajmunkák, a felhalmozott talaj okozhatott fokozott mozgásukban időszakosan nehézséget. A madarak és repülő rovarok számára az út építése és használata nem jelent akadályt, a hullók és kételtűek tavaszi vizes élőhelyekre vonulása a karbantartott vízelvezető rendszerrel irányítható.

A közút megépült, a forgalomnak való átadása megtörtént.

Felperes keresetében hivatkozva az 1995. évi LIII. törvény 99. §-a valamint az 1996. évi LIII. törvény 65. §-a alapján kérte, hogy I. és II. r. alperest kötelezze a bíróság arra, hogy tartózkodjanak bármilyen a szóban forgó közút megépítésére irányuló tényleges, az érintett környezet bármilyen megváltoztatására irányuló tevékenységtől. Álláspontja szerint a szóban forgó közút megépítése az érintett hazai valamint európai uniós természetvédelmi védelem alatt álló természetvédelmi területeken olyan károsodást fog eredményezni, ami a környezetvédelmi törvény és a természetvédelmi törvény alapján tilos és jogellenes, e körben hivatkozva arra, hogy a megépíteni tervezett út környezetkárosítást okozna. Álláspontja szerint a felperes a környezet használó ellen mind az építető, mind a kivitelező vonatkozásában jogosult keresetet előterjeszteni és kérni, hogy a bíróság tiltsa el a jogsértő magatartástól az alpereseket. Kérte továbbá, hogy a bíróság az 1952. évi III. tv. (Pp.) 155/A. § alapján kezdeményezze az Európai Unió Bíróságánál előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatását és erre figyelemmel függessze fel a per tárgyalását. E körben utalt az Európai Bíróság 2014. május 15. napján hozott C-521/12. számú ítéletére. Hivatkozott arra, hogy a felperes 2013. év elején észlelte, hogy az adott perbeli területen közút építését megelőző munkálatok zajlanak, így ezt követően haladéktalanul keresettel fordult a bíróság felé, azt megelőzően az eljárásról nem volt tudomása, figyelemmel arra, hogy nem kapott értesítést az államigazgatási eljárás folyamatáról.

Az I-II. r. alperes kérte a kereset elutasítását, perköltségben marasztalást. Nem vitatták, hogy mindketten környezethasználónak minősülnek, továbbá nem vitatták, hogy a felperes által megjelölt területen a keresetlevélben felsorolt növény és állatfajoknak a perbeli terület az élőhelye, előfordulási helyük. Nem vitatták, miszerint Felsőszölnök-Kétvölgy és Kétvölgy teljes külterülete az Őrségi Nemzeti Park része, míg felperes által megjelölt helyrajzi számú ingatlanok a Natura 2000 terület részei. I. r. alperes elsődlegesen kérte a per megszüntetését. E körben előadta, hogy álláspontja szerint a bíróságnak nincs hatásköre eljárni, tekintettel arra, hogy a felperesnek mint a Ket. szerint ügyféli jogosultsággal rendelkezőnek a hatáskörrel rendelkező közigazgatási hatóság eljárását kellett volna kezdeményeznie.

Felperes keresete az alábbiak szerint alaptalan.

A felperes keresete arra irányult, hogy a bíróság az alpereseket tiltsa el a közút megépítésétől illetve kivitelezésétől. Hivatkozása szerint azért, mert a szóban forgó közút mint létesítmény megépítése károsodást fog eredményezni. E körben hivatkozott az 1996. évi LIII. törvény 65. § (1) bekezdésében foglaltakra mely jogszabály akként rendelkezik, hogy a természeti területek és értékek

jogellenes károsítása, veszélyeztetése esetén a természet védelme érdekében a természet védelmi célú egyesületek jogosultak fellépni és a védett természeti érték terület károsítója, veszélyeztetője ellen pert indítani.

A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés b) pontja szerinti perben a felperes kérheti a bíróságot, hogy a veszélyeztetőt, károsítót *a)* tiltsa el a jogsértő magatartástól.

A felperes hivatkozott továbbá az 1995. évi LIII. törvény 99. §-ában foglaltakra. Ezen törvény (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy környezetveszélyeztetés, környezetszennyezés vagy környezet károsítás esetén a szervezet a környezet védelme érdekében jogosult fellépni és *b)* a környezethasználó ellen pert indítani.

A (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés b) pontja szerinti perben az ügyfél kérheti a bíróságtól, hogy a veszélyeztetőt *a)* tiltsa el a jogsértő magatartástól.

Felperes e körben hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a megépíteni tervezett közút környeztkárosítást okozna. E körben hivatkozott a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 4. §-ában rögzített alapfogalmakra. Ezen törvény 4. § 12. pontja határozza meg a környeztkárosítás fogalmát. E szerint környeztkárosítás az a tevékenység vagy mulasztás, amelynek hatására környeztkárosodás következik be. A környeztkárosodás fogalmát pedig a 13. pont rögzíti, mely szerint a környezetben illetőleg valamely környezeti elemben közvetlenül vagy közvetve bekövetkező mérhető jelentős kedvezőtlen változás, illetve valamely környezeti elem által nyújtott szolgáltatás közvetlen vagy közvetett mérhető jelentős romlása. Végezetül a 4. § 10. pontja határozza meg a környezet veszélyeztetés fogalmát, mely a környezet károsodás bekövetkezésének közvetlen veszélyét jelenti.

Fentiekre figyelemmel a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az I. és II. r. alperes mint környezthasználó a közút megépítésével összefüggésben környezetveszélyeztetést folytatnak, így környeztkárosodás bekövetkezésének a közvetlen veszélye áll fenn, mely esetben bizonyítandó, hogy ezen környeztkárosodás a környezetben illetve valamely környezeti elemben közvetlenül vagy közvetve bekövetkező mérhető és jelentős közvetlen változást eredményez.

Azonban a bíróságnak a per érdemi elbírálását megelőzően szükséges volt az I. r. alperes által előterjesztett permegszüntetésre vonatkozó kérelem folytán állást foglalnia a per megszüntetése tárgyában és a bíróság a per megszüntetésére irányuló kérelmet az alábbiak szerint nem tartotta alaposnak:

A felperes nem csak az 1995. évi LIII. törvény (Ktv.) 99. §-ában foglaltakra alapította keresetét, hanem hivatkozott az 1996. évi LIII. törvény 65. § (1) (2) bekezdésében foglaltakra is. E körben a jogszabály lehetővé teszi, hogy olyan természetvédelmi célzattal működő egyesületek, amelynek célja a természet védelme felléphessenek a természeti területek és értékek jogellenes veszélyeztetése esetén és e körben a veszélyeztető ellen pert indíthatnak (1995. évi LIII. tv. 65. § (1) bekezdés b) pont). A (2) bekezdés értelmében kérheti a felperes a bíróságot, hogy a veszélyeztetőt tiltsa el a jogsértő magatartástól. E körben a jogszabály nem ír elő de nem is utal közigazgatási eljárás lefolytatására. Ugyanakkor a bíróság utal arra is, hogy Ktv. 98. § (1) bekezdése a környezetvédelmi közigazgatási hatósági eljárásokban határozza meg a környezetvédelmi érdekek képviselőjére létrehozott és politikai pártnak és érdekképviselőnek nem minősülő egyesületeknek az ügyfél jogállását. Jelen esetben azonban építési engedély körében volt közigazgatási hatósági eljárás, mely

vonatkozásban szakhatósági állásfoglalás született.

A Ktv. hivatkozott rendelkezése értelmében a környezet veszélyeztetése esetén perindításra jogosítja fel a törvényben meghatározott szervezeteket, amely szervezeteknek a felperes nem vitatottan megfelelt és a perindítási jog magába foglalja a bíróságnak a Ktv. által meghatározott keretek között előterjesztett kereset elbírálására való feljogosítását az alkalmazható szankciókat, azaz a polgári per bíróságának a környezetvédelemmel kapcsolatos hatáskörét. Ezért a bíróság e körben úgy foglalt állást, hogy az I. r. alperes által hivatkozott jogszabály semmiképpen nem értelmezhető oly módon, hogy arra csak egy jogalkalmazót, nevezetesen a közigazgatósági hatóságot jogosította volna fel a jogalkotó, ezért a bíróság hatáskörét nem lépve túl érdemben bírálta el a perbe vitt jogot.

A per érdemi elbírálása körében a bíróságnak szakértői bizonyítást kellett elrendelnie.

A bíróság az általa kirendelt szakértők szakértői véleményei alapján azt állapította meg, hogy a megépített út kismértékben kedvezőtlen, elhanyagolható hatást fejt ki. A szakértői véleménnyel kapcsolatosan a bíróság utal arra, hogy a szakértők eljárásukkor már gyakorlatilag egy teljesen kész állapotban lévő utat szemlélhettek meg. A szakértői vélemény is hangsúlyozta, továbbá a szakértők tárgyaláson történő meghallgatásuk során is hangsúlyozták, hogy az, hogy az út építése előtt a nyomvonalon milyen növény - és állatfaj élt, nem volt megállapítható bázisadatok hiányában. Ekként nem állapítható meg az sem, hogy út környezetére közvetlenül vagy közvetve mérhető jelentős és kedvezőtlen változást eredményezett az út megépítése, éppen a bázisállapotról való ismeretek hiánya és azok rekonstrukciójának objektív kizártsága miatt.

A bíróság utal arra is, hogy valamennyi hatóságot akik az eljárás során szakhatóságként eljárak, megkereste az erre vonatkozó indítvány alapján, beszerezte az erre vonatkozó iratokat. A szakértőket ezen iratok tanulmányozását követően nyilatkoztatta és a szakértők úgy foglaltak állást, hogy a szakhatóságok és maga a Nemzeti Közlekedési Hatóság körültekintően jártak el. [REDACTED] szakértő hangsúlyozta, hogy azt az adott területet kellett vizsgálni, ahova az utat tervezték, hogy ezen a területen jelölőfajok jelen vannak-e vagy sem és amely terület nyilván csak egy része a Natura 2000-nek, így nem biztos, hogy azok a jelölőfajok előfordulnak, ahol az az adott út vagy az az adott terület található, figyelemmel arra, hogy jelen esetben egy több mint 47.000 hektáros területről beszélünk, melyből az út hossza 5,1 km. Hangsúlyozta, hogy bázisadatok hiányában egy kész utat látott, így az, hogy az út nyomvonalában volt-e védett növény, már nem tudta megállapítani. Utalt arra, hogy amennyiben lett volna legalább egy szakasz, amit össze tud hasonlítani az elkészült úttal, úgy ez esetben lehettek volna bázisadatok, amikre lehetett volna támaszkodni.

A bíróság e körben utal arra, hogy nyilvánvalóan ideiglenes intézkedése ezen célt szolgálta erre figyelemmel rendelte el az út további megépítésének leállítását, azonban még a per folyamatban léte alatt a közút megépítése teljes mértékben megtörtént, így bázisadatok sem állhattak már rendelkezésre.

A bíróság ugyanakkor azt is hangsúlyozza, hogy amennyiben a felperes még 2013. év elején észleli az út építésére vonatkozó munkálatok megkezdését és ez esetben előzetes bizonyítás keretében kéri szakértő kirendelését a kereset tárgyában, úgy nyilvánvalóan az eljáró szakértőnek még bázisadatok álltak volna a rendelkezésére a körben, hogy megállapítsa, hogy a megépítendő út nyomvonalán milyen jelölőfajok találhatók és azok mennyiben érintettek a közút megépítésében. A felperes ezen

lehetőségtől nem volt elzárva, így a perben felhasználható szakértői vélemény állt volna rendelkezésére már a keresetlevele benyújtásakor, mely szakértői vélemény, amennyiben alátámasztotta volna a felperes keresetét megalapozhatta volna az ideiglenes intézkedés elrendelésének szükségességét is. Ennek elmaradása azonban hozzájárulhatott ahhoz, hogy a perben kirendelt szakértők bázisadat hiányokra hivatkozással foglaltak állást.

A felperes a per során magánszakértői véleményt szerzett be, melyet a bíróság a bizonyítékok körében nem fogadhatott el szakértői véleményként, főleg nem egy olyan perben, melynek tárgya vonatkozásában alapvetően szakértői vélemény szükséges így magánszakértői véleményre keresetet alapítani nem lehet. A magánszakértői vélemény kizárólag annyiban bírhat relevanciával, hogy megállapításai alkalmasak lehetnek a perszakértői vélemény aggályossá tételére, bizonyító erejének lerontására és amennyiben az ellentmondásuk feloldásának megkísérlése nem vezet eredményre, úgy ez esetben a fél kérelme alapján e körben további bizonyítási eljárást szükséges lefolytatni. Fentiekre figyelemmel a bíróság megkísérelte a vonatkozó másodfokú gyakorlatra is figyelemmel a szakértői vélemények közötti ellentmondás feloldását, melyet azonban a szakértők meghallgatása, valamint a magánszakértő tanúkénti kihallgatását követően sem lehetett feloldani. Felperes e körben indítványozta újabb szakértői vélemény beszerzését, azonban a bíróság az újabb szakértői bizonyítás elrendelését már nem tartotta szükségesnek és nem növelte ez által a perköltséget sem, az alábbiak szerint:

A felperes keresete egyrészt arra irányult, hogy a bíróság tiltsa el I-II. r. alperest a közút megépítésétől, e körben az erre vonatkozó munkálatok leállítására, ugyanakkor a felek által nem vitatottan a közút megépítése megtörtént, a közút a forgalomnak átadásra került, még a per folyamatban léte alatt. Ezért a bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperesi kereset ekként okafigyottá vált, nem tilthatja el a bíróság olyan munkálatok elvégzésétől az I. és II.r. alperest, amely munkálatokat azok már nem végeznek. A bíróság viszont a kereseti kérelemhez kötve van.

Másrészről a bíróság utal arra is, hogy a felperes által felkért magánszakértői vélemény sem tartalmazott a körben megállapítást, hogy a megépítendő vagy megépített közút mérhető jelentős és kedvezőtlen változást eredményez a környezetben. A [REDACTED] szakértő által készített magánszakértői vélemény is utal arra, hogy nyilvánvalóan egy vagy két generációs bázisadat szükséges annak megállapítására, hogy a megépített közút milyen mértékű beavatkozást eredményezett a környezetbe azonban konkrét adatokat ezen szakértői vélemény sem tartalmazott, kizárólag általános megállapításokat tett.

A bíróság egyebekben megjegyzi, hogy nyilvánvalóan nem vizsgálhatta, a bíróságnak e körben nem volt hatásköre sem vizsgálni, hogy a szóban forgó Nemzeti Közlekedési Hatóság által kiadott engedély lejárata előtt vagy utóbb történtek munkálatok, hisz erre kereset sem irányult. Ugyanakkor utal arra, hogy a II. r. alperes által 63. sorszám alatt csatolt tájékoztatás értelmében a Vas Megyei Kormányhivatal Közlekedési Felügyelősége tájékoztatása során a szóban forgó engedély 2009. december 30-án emelkedett jogerőre. Mindezek okán nem rendelte el azon bizonyítási indítványnak való helytadást, hogy a bíróság hallgassa ki [REDACTED] az építési tevékenység vonatkozásában, hogy az ténylegesen mikor kezdődött, tekintettel arra, hogy szükségtelen volt, erre irányuló keresetet a felperes nem terjesztett elő.

A bíróság nem tartotta alaposnak a felperesnek Pp. 155/A. §-a szerinti az Európai Bíróság előzetes

döntéshozatala eljárásának a kezdeményezésére vonatkozó indítványát. E körben kiemelve, hogy maga a felperesi indítvány sem jelölte meg azon jogi rendelkezést, amelynek tekintetében kéri az előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatását, azonban ezen túlmenően a bíróság osztotta a I. r. alperes álláspontját, miszerint a felperes által hivatkozott mindkét jogszabály az uniós jogi aktusoknak megfelelően került megállapításra, e körben utalva az 1995. évi LIII. törvény 111. § c) és az 1996. évi LIII. törvény 86. § b) pontjára. Ezért a bíróság úgy ítélte meg, a hazai jogi normák egyértelmű rendelkezéseket nyújtanak, jogértelmezési probléma nem merült fel, így szükségtelen lett volna előzetes döntéshozatali eljárás lefolytatására.

Mindezek okán a bíróság a keresetet elutasította.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a felperest a perrel felmerült költségek megfizetésére, e körben utal arra, hogy az I. r. alperes részére a jogtanácsosi munkadíjat határozta meg figyelemmel a meg nem határozható perértékre, (350.000,- Ft), míg a II. r. alperes 49.560,- Ft és 17.145,- Ft vonatkozásában szakértői díjelőlegezt eszközölt, így ezen összegek, illetőleg a II. r. alperes ügyvédi munkadíja melyet Áfa-val növelten állapított meg a bíróság került megállapításra a II. r. alperes perköltsége. A felperes saját költségeit maga köteles viselni, míg mivel a felperes illetékmentes, így a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.

Budapest 2015. február 3.

bíró

A kiadmány hitelül:

